

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.

Numer poranny wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i dni poświatycznych, numer popołudniowy codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Prenumerata wynosi:

Table with 4 columns: W miesiącu, W Austro-Węgzech, W Państwie Niemieckim, W innych państwach. Rows show monthly rates for various regions.

Adres Redakcji i Administracji: Kraków, ulica Jagiellońska 10. Telefon Redakcji i Administracji Nr 41.

W Łodzi, tym polskim Manchesterze, który przez długie lata był metropolią przemysłu fabrycznego Królestwa Polskiego...

Chydnia zbrodnia.

W Łodzi, tym polskim Manchesterze, który przez długie lata był metropolią przemysłu fabrycznego Królestwa Polskiego, w ostatnich czasach stał się widownią moralnego zdziczenia, zaszedł fakt, który swą grozą budzi w najszerszych kręgach społeczeństwa polskiego...

warunki, jakich z własnej decyzji sam — niezależnie od ich zasadniczej strony — wykonawcy nie mogli. Kilka robotników stoczyło taką walkę z jednym, bezbronnym człowiekiem...

Ś. p. ks. biskup Andrzejewicz.

Złotogori los przesładuje dzielnicy wielkopolską zaboru pruskiego. W chwili, gdy tak bardzo potrzebna, aby na stanowiskach naczelnych kościelnych stali tam prawdziwi patrioci polscy...

Zmarły liczył wprawdzie już 70 rok życia, czuł się jednak zdrowym i czestytym i nie nie wskazywało, że tak rychło położy się do snu wiecznego.

Jego zgon i pod innym jeszcze względem jest ciężką stratą dla ludności polskiej. Na mocy układu między Kurją Rzymską a rządem pruskim...

tnich 10 latach, zmarli w miesiącach nieparzystych i wskutek tego dziś w obu kapitałach tamtejszych, poznańskiej i gnieźnieńskiej, przewagę liczebną mają już Niemcy.

Jeszcze o „Standarcie“.

(Sytuacja „Standarta“ — Poszukiwanie winowajców. — Niesłychane niedbalstwo. — Koszta ratowania jachtu. — Głosy prasy).

O katastrofie „Standarta“ piszą już bardzo obszernie dzienniki rosyjskie. Okazuje się, że tragiczniczna ta przygoda była tak niebezpieczna, iż car i cała rodzina jego tylko przypadkowo zawdzięczała ocalenie.

„Standart“ rozbił się koło skały zwanej „Bredwik“ o 10 kil. od brzegu w miejscu bardzo niebezpiecznym w powódni mnóstwa podwodnych kamieni...

Obecnie całe ministerstwo marynarki jest na nogach, a wszyscy mniej lub więcej odpowiedzialni jego członkowie oskarżają się wzajemnie o zaniedbanie i niedołęstwo.

Podobnie ma się rzecz z wyszukiwaniem winowajców wśród komendy samego „Standarta“.

tek do miejsca wskazanego mu przez flagkapitana, którym jak wspomnieliśmy, jest kontradmirał Niłow. Tymczasem pilot odmówił dalszego prowadzenia statku...

Według takiego rozumowania, jedynym dotąd winowajcą skandalicznego rozbitcia się carskiego jachtu jest kontradmirał Niłow...

Co się dotyczy uratowania „Standarta“, to o ile oficjalne sfery zapewniają, że jest ono najzupełniej możliwym, o tyle prywatni fachowcy nie wierzą w te zapewnienia.

Dzienniki rosyjskie oskarżają całe ministerstwo marynarki o niesłychane niedbalstwo i niedołęstwo.

„Winnem jest całe ministerstwo wojny. Winny jest ten duch zbrodniczej lekkomyślności, który w tym ministerstwie panuje, to haniebne niedbalstwo, któremu zawdzięcza swoje sukcesy japońskie torpedowce...

Sprawy sejmowe.

(Projekt reformy wyborczej. — Regulamin obrad sejmowych. — Przewidywany budżetowiec.)

Wczoraj zamieszciliśmy, podana nam przez naszego korespondenta sejmowego, treść dwóch projektów reformy wyborczej...

głosu przy sejmowych wyborach wcale nie mieli, to przez wprowadzenie do tej kurji systemu pluralności w jakiegokolwiek formie...

Jeżeli wogóle ktoś, uznając stanowisko rządu w tej sprawie i licząc się z niem, część posłów wybierał zechce z kurji zawodowych...

Nadto kurje zawodowe, dołączone do kurji powszechnej, nie mogą już być fotograficznie zdjęciem kurji obecnych. Należy, jeżeli większość sejmowa ugiąć chce karku w obrzoje rządowej...

Pokazuje się, jak bardzo społeczeństwo nasze pozostało w tyle za postępiem i duchem czasu, jeżeli dzisiaj, w XX wieku, pojawiają się w tym kraju tego rodzaju pojęcia i stanowiska...

Związany niejako treścią z reformą ordynacji wyborczej, ukazał się projekt nowego regulaminu obrad sejmowych. Wniosek go Wydział krajowy, w myśl wniosku posła Pinińskiego.

Jeżeli już jeden Sejm narzucał musić ordynację wyborczą drugiemu Sejmowi, to jest to fizyczna konieczność. Inaczej być nie może.

Uchyła on obecne postanowienie, traktujące o podziale Sejmu na sekcje, o obradach sekcyj, o wyborze przez nie komisji. Również

Dzieje grzechu.

Przybyła była do Paryża tej samej nocy, po dokonaniu „zemsty“ nad Łukaszem. Sprawilo jej tajną, głuchą i złowieszcą radość zimne pożegnanie ze studentem, kiedy najbardziej został zachwyconym.

Wówczas zrywała się z miejsca i uciekała przed sobą — w kraj, w przestwór, w miasto. Chodziła i jeździła po najrozmaitszych norach, cabaretach, teatrach, cyrkach, zankowych budach...

przecie wygnął kapłanów i sam jeden został dla niej kapłanem. A teraz wszystkie owe wyniosłe męczarnie zagasty, jak ogień, zalany wodą „zemsty“ nadlemańskiej.

W puszcze po wyrwaniu duszy została jakoby para brudna i czarna. Ta para związała się w mętne kształty, a one przybierały postacie coraz nowych zagłuszeń, dziwnych pomysłów i wciąż nowych poszukiwań zapomnienia.

Chodziła i jeździła po tym obcym mieście, szukając rozrywki, niezwykłych widowisk, rzeczy nowych, uderzających, fenomenalnych. Wszystkie jej nie zadawała, choć wszystko było nowe i dziwne.

Pojechał do Ameryki, wstąpił na medycynę w Lozannie, został szarytką, rzucił się w wir polityki i społecznictwa, pozował jako modelka Rodin'owi, a nadewszystko żył jakimś życiem ogromnym, huczącym, pełnym hałasu, rozgłosu i awanturowania.

Teraz, gdy tak samotnie szła chodnikiem alei, ta natężona energia poczyniała budzić się znowu. Przyszłał pomysł, żeby kupić sobie konia, świętą amazonkę i codziennie o tej samej godzinie jeździć po tamtej stronie Avenue.

Otoczy go woalka ponsowa (właśnie taką i tak zwaną)! Każę kapelusze specjalnie takiego kształtu robić ad hoc u Reboux.

Patrzyła z satysfakcją, wywróconą na nice, na niewysłowioną, nieprzebraną, obrętą jak zwiol, uprzejmość ładnej panny od przymierzania.

Teraz pójdzta tam znowu, wezwie najgłośniejszego kierownika, — och, zawoła tego psa! — i obstaruje sobie kapelusze-cylanderek zupełnie nieznanego kształtu.

„Gdzie trzymać konia? W jakichś remizach w Longchamp, czy w Auteuil? To daleko. Ale postanowiła tam jechać i czynić pierwsze kroki — Oszukaj. Och, oszukaj naprawdę, — ale o to mniejsza. Przecież to pozna, czy koń jest piękny i silny.

Poszła szybciej w kierunku lasu. Na zagłębieniu alei, wśród największego tłoku powozów, karet i pojazdów wszelkiego rodzaju, rzuciwszy okiem w tłum, ujrzała wlepione w siebie oczy.

ce, tyłem do furmana, a naprzeciwko jakichś wiekowych a strojnych dam.

Kareta posuwała się tak wolno w łańcuchu powozów, że Ewa mogła ją wyprzedzić. Czynuła to skwapliwie, żeby nieczuć na sobie wzroku Szczerbica.

— Ach, prawda! Toż jest jeszcze na świecie Szczerbic. Miły komutś... Jak to łamał rączki biały w Nicei, jak kłakł, gdy wbiegła z rozmownicy...

— Ożeń się z mną. Inaczej — nie! — szepnęła przez zaciśnięte zęby. — Pieniądze mi wypychał w ręce, a później: — zostań u mnie, mieszkam tutaj, na górze...

Wszedł już niema powodu snrowości. Już niema powodu! Już Łukasz przestał istnieć i zawzwał

ducha jej, Łukaszowi zaprzędana, przestała istnieć.

Nagle uderzenie boleści, — jakby odwet za wszystko, co uczyniła, — przebiło jej serce. Nie czuła, że idzie, nie wiedziała, że żyje.

W tem — powiew przyjemności... Poczucie, że w tej chwili musi być śliczna. Idzie cudownie. — Coś tygrysygo w sposobie stawiania kroków.

On widział jej uśmiech, nie zmienił jednak swej pozy, ani nie przerwał rozmowy z wykwintnymi pudlami w karecie.

Wszystko, co uczyniła, — przebiło jej serce. Nie czuła, że idzie, nie wiedziała, że żyje. Stawiała kroki machinalnie... W tem — powiew przyjemności... Poczucie, że w tej chwili musi być śliczna.

